

Garanti kunde blive effektiv. Men det, som for mig er afgørende, er dette, at man har udvidet Garantien til Provinsbanker, uden at man har søgt Rigsdagens Samtykke dertil, hverken underhaanden eller officielt i Fjor, skønt Samlingen varede 3 Maaneder efter, at denne Udvidelse havde fundet Sted, og at man endelig havde ladet Rigsdagen sidde nu over den halve Tid af Samlingen uden at gøre noget som helst Forsøg paa at bringe den Sag i Orden. Det er efter min Opfattelse af Stillingen et Træk, en Handlemaade fra Administrationens Side overfor Lovgivningsmagten, som er ganske utilstedelig, og som jeg for mit Vedkommende paa det skarpeste maa paatale. Jeg ved godt, at der har været saa mange andre vanskelige Sager i dette Land i denne Tid, der meget kunne undskyldte dette Forhold, det er jeg ikke blind for, men jeg maa dog hævde, at der var rigelig Tid i Fjor for den fungerende Finansminister til at naa et saadant Resultat, en Tilslutning underhaanden eller Fremlæggelse af et Lovforslag. Jeg kan ikke erkende denne Undskyldning for god, at det vilde have øget Forvirringen. Der var jo dog rigelig Tid — da det i alt Fald var kendt, at der ikke var søgt Tilslutning underhaanden — i Tiden fra 24. Juli og til Rigsdagen blev samlet den 28. September, til at der straks kunde have ligget et Lovforslag paa Bordet her, saa at vi kunde have faaet Fejlen rettet.

Da Tiden er saa knap, vil jeg foretrække at lade de andre Bemærkninger, jeg har, rutsche, og kun omtale et enkelt Punkt, nemlig vedrørende Bankkomiteen. Denne Komité's Hverv er jo i første Linie at varetage Statens Tarv, men dernæst ogsaa at varetage de nødlidende Bankers Tarv og ikke de understøttende Bankers. Hvorvidt den har udført dette Hverv tilfredsstillende eller ej, erkender jeg, at man ikke med fuld Sikkerhed kan dømme om, forinden Kortene ere lagte paa Bordet, saaledes som den sidste ærede Taler forlangte de skulde, hvortil jeg slutter mig ubetinget. Det forekommer mig, at der i den sidste Tid, efter at det groveste Arbejde er fejlet til Side, er foretaget en hel Del Handlinger fra Bankkomiteen, der synes mig at gaa i Retning af, at Bankkomiteen optræder som Likvidationskomité overfor Grundejersbanken og ikke, som den skulde være, som blot tilsyns- og kontrollørende Institution. Naar det var godtgjort — og det har Bankkomiteen jo selv hævdet —, at Grundejersbanken

var solvent, maatte Resultatet deraf blive, at den fortsattes, og saa skulde Bankkomiteen vel kontrolere dens Handlinger, saa længe den havde Statens Garanti belev, men det forekommer mig ikke, at der foreligger fjerneste Ret for Komiteen til at optræde som Likvidationskomité ved at afhænde en Del af Grundejersbankens Aktiver, uden at de rette Ejere til disse Midler, nemlig Aktionærerne, have faaet noget som helst Indseende dermed. Jeg henstiller dermed, at dette Punkt i det kommende Udvalg bliver taget op til Undersøgelse, med hvilken Retsvirkning Bankkomiteen har afhændet adskillige af Grundejersbankens Aktiver, da den jo ikke har haft nogen Ret til at optræde som Likvidationskomité.

Sluttelig skal jeg kun sige, at der jo fra alle Sider er fremkommet Ønske om Udvalgs Nedsættelse, og dertil slutter jeg mig. Jeg antager, det følger ganske af sig selv efter Sagens Natur. Men for at det ikke skal staa for enkelte Grupperes Regning, slutter jeg mig ubetinget til, at det bliver et særligt Udvalg, der kun har med denne Sag at gøre. Jeg vil sige, at min Grund dertil er den, at der bliver vist saa meget for det Udvalg at gøre, at det vilde være Synd at bebyrde det med andet, hvis det skal naa et Resultat. Dertil vil jeg indskrænke mig, da jeg allerede har overskredet den sædvanlige Tid.

**Formanden:** Jeg skal her afbryde Mødet.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med Dagsorden:

*Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om yderligere Overtagelse af Garanti for forskellige Bankers Kreditorer af en bestemt Art.

Mødet hævet Kl. 4<sup>10</sup>.